

Žákovský parlament ZaAlejky v Senátu PČR

Na začátku února jsme zaslali krátkou anotaci našeho projektu Mezinárodního dne do Centra pro demokratické učení. Z přihlášených projektů vybrali zástupci pořadající organizace CEDU deset škol, mezi kterými byla právě i ta naše.

Účast v Senátu PČR jsme tak měli jistou. A začali jsme připravovat video, ve kterém jsme představovali náš projektový den pro veřejnost. To byla pro nás výzva. Téměř měsíc zpracovávali a natáčeli parlamentáři krátké video k projektu z loňského roku. Toto video poté pořadající organizace vystavila na YouTube kanálu, na kterém probíhalo hlasování veřejnosti. Naše video mělo 1,5 tisíce zhlédnutí a téměř 200 liků.

Ve čtvrtek 23. března 2023 jsme se zúčastnili přehlídky v Senátu Parlamentu České republiky s názvem „Co dělají školy pro demokracii“ pod záštitou místopředsedkyně senátu Jitky Seitlové. Naše skupina zástupců parlamentu, Beáta Malárová, Jakub Kohout, Barbora Hůsková, Elen Hrouzková, Filoména Malenovská a Marie Magdalena Kročová, prezentovala projekt našeho žákovského parlamentu před odbornou porotou, v níž usedli Jitka Seitlová - místopředsedkyně Senátu PČR, Václav Láska - senátor, Hana Strašáková - mluvčí spolku Milion chviliek pro demokracii, Čestmír Strakatý - moderátor a dramaturg, Terezie Stiborková - zástupce Cedu, a dalšími pozvanými hosty.

Děkujeme Všem zúčastněným parlamentákům za reprezentaci školy na 11. ročníku celostátního setkání „Školy pro demokracii“, ale i ostatním členům žákovského parlamentu, kteří se podíleli na přípravě a realizaci Mezinárodního dne.

Reprezentace naší školy v Senátu PČR 22. - 23. března 2023

Marie Magdalena Kročová

Ve středu 22. března se naše skupinka - já, Bea, Barča, Fili, Elenka a Kuba - sešla kolem 12.00 na obědě v jídelně naší školy. Já jsem měla knedlíky s fialovým zelím a vepřovým masem, ale nevím, co bylo to druhé jídlo, které měli ostatní. Po obědě jsme si v šatně vyzvedli batohy a kufry, přičemž Bea si odskočila domů, protože zapoměla pas, a sešli jsme se učitelkami před školou. Společně jsme přišli na vlakové nádraží a pár minut jsme čekali na vlak do Prahy, ze kterého jsme ovšem museli ve Starém Městě vystoupit a počkat, než se k němu připojí vagón s našimi zarezervovanými kupěčky. Rezervaci jsme měli až ze Starého Města, protože původně jsme měli vyjždět právě odsud. Pak už jsme naštěstí nikdy nepřesedali a užili jsme si cestu v kupěčku bez dospělých. Ti totiž seděli ve vedlejším kupé. My jsme hráli hry, točili videa, hádali Beiiinu přezdívkou ze školky, četli jsme si, povídali si, jedli, zkrátka si to pořádně užili. To, že se vysedá, jsme se dozvěděli asi tři minuty dopředu, takže jsme se balili opravdu velmi rychle. A byli jsme tam. V Praze.

Z nádraží jsme myslím jeli na Malostranskou, odkud jsme, myslím, došli pěšky na naše ubytování vedle Pražské Lorety. Během cesty jsme obdivovali Prahu. Po ubytování jsme šli na večeri do McDonaldu, do kterého jsme šli celou cestu z kopce, takže zpátky jsme samozřejmě museli do kopce. Po cestě zpět jsme si já, Kuba a Bea dali závody, kdo dřív vyběhne staré zámecké schody a tak jsme se zastavili v Žabce, abychom si koupili snídaní. Na pokoji jsme pak ještě asi do dvou do rána vymýšleli náš proslov na další den, přičemž já jsem asi v jednu usnula a Kuba vždycky chvilku usnul, pak se probudil a zase usnul, tak pořád dokola.

Ráno byl budíček kolem půl osmé. Po ranní hygieně jsme se nasnídali a ještě si vyzkoušeli ten náš proslov. Kolem půl deváté jsme vyráželi na cestu do Senátu PČR. Ještě jsme se stihli po cestě zastavit ve Starbucksu.

Při vstupu do budovy senátu jsme nejprve prošli bezpečnostním rámem, uložili jsme si věci do šatny a dostali jsme jmenovky, které po nás pak nikdo nechtěl zpět, takže jsme si je nechali jako suvenýr. V 11 hodin začínal program. Na začátku byla úvodní řeč, kterou jsem moc neposlouchala, ale vím, že se představovala porota a zvláštní hosté. Pak už byly na řadě jednotlivé školy a jejich projekty.

Po pátém představeném projektu byla kratší přestávka, ve které jsme se všichni dohromady v jednom kruhu spojovali pomocí špejlí. My jsme šli na řadu krátce po přestávce, sedmí v pořadí. Představili jsme náš projekt mezinárodní den a odpovídali jsme otázky poroty, jestli jsme v rámci tohoto dne mluvili cizími jazyky, jak to pobíhalo ve Španělsku..). Poté ještě prezentovaly další školy. A chvíli po skončení prezentací tu byly výsledky. Byli jsme na 6. - 10. místě a byli jsme trochu skleslí, protože ostatní projekty, které tam byly, normálně ve škole děláme, jen je nenazýváme projektem.

Celý program skončil kolem půl druhé, ale my jsme ještě byli na prohlídce celého Senátu, byli jsme sice už všichni trochu utahaní, takže na fotkách z prohlídky nemáme nic moc výrazy, ale stejně byla prohlídka pro nás zajímavá. Pak jsme se celí hladoví vrhli na oběd pět v mekáči. Po obědě jsme odcházeli na Karlův most a na nádraží jsme si dali chvíli rozchod, já jsem si tam koupila magnetku.

Vlak zpět nám jel kolem páté hodiny. Cesta domů byla podobná jako předchozí den, ale asi poklidnější, protože jsme byli celkem unavení. Já jsem ve Staráku přestupovala na jiný vlak, kterým jsem jela do Újezdce, ale předpokládám, že všichni v pořádku dorazili domů.

Sice jsme nevyhráli, ale zážitků máme hromadu.

Marie Magdalena Kročová, Dana Šimíková

16. dubna 2023